

31998D0457

17.7.1998

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 201/114

DECIZIA COMISIEI

din 3 iulie 1998

privind încercarea după metoda obiectului unic supus combustiei (OIF/SBI) prevăzută în Decizia 94/611/CEE în temeiul articolului 20 din Directiva 89/106/CEE a Consiliului privind produsele pentru construcții

[notificată sub numărul C(1998) 1743]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(98/457/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la produsele pentru construcții ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 93/68/CEE ⁽²⁾, în special articolul 20,

întrucât datorită diferențelor care există între statele membre în ceea ce privește metodele de încercare și sistemele de clasificare în legătură cu comportarea la foc nu este posibilă o armonizare decât în cazul în care se adoptă un sistem de clasificare unic, bazat pe metode de încercare recunoscute și destinat a fi aplicat în întreaga Comunitate;

întrucât articolul 3 alineatul (2) din Directiva 89/106/CEE prevede că, pentru a ține seama de diferențele dintre nivelurile de protecție în construcții, fiecare cerință esențială poate determina stabilirea unor clase de performanțe;

întrucât punctul 4.3.1.1 din documentul de fundamentare nr. 2 conținut în comunicarea Comisiei cu privire la documentele de fundamentare din Directiva 89/106/CEE a Consiliului ⁽³⁾, precizează că va fi pusă la punct o soluție armonizată care să permită evaluarea pe o bază comună a comportării la foc a produselor și că această soluție poate cuprinde încercări cu valori reale sau de laborator care să fie corelate cu scenariile de incendiu reale, care trebuie luate în considerare;

întrucât această soluție constă dintr-un sistem de clasificare la fel cu cel adoptat de către Comisie în Decizia 94/611/CE ⁽⁴⁾;

întrucât tabelul 1 din anexa la Decizia 94/611/CE face trimitere la metoda obiectului unic supus combustiei (OIF/SBI), pentru a clasifica, după încercare, în clasele B, C sau D, produsele pentru pereți, plafoane și planșee, inclusiv îmbrăcămintea lor de suprafață, elementele de construcții, produsele încorporate în elementele de construcții, elementele de țevărie și ale conductelor și produsele pentru fațade sau pereți exteriori;

întrucât diferențele între dispozitivele de încercare pentru comportarea la foc pot conduce la rezultate diferite; întrucât, în consecință, pentru a asigura uniformitatea rezultatelor încercări-

lor pe ansamblul Comunității, este necesar să se stabilească o configurație unică a dispozitivelor care se utilizează în cadrul metodei OIF/SBI;

întrucât stabilirea unei configurații unice a dispozitivului de încercare pentru metoda OIF/SBI se poate baza pe studiul efectuat la cererea Comisiei de grupul de laboratoare oficiale, care, după ce a examinat mai multe configurații capabile să îndeplinească cerințele referitoare la încercările de comportare la foc prevăzute în Decizia 94/611/CE, a desemnat configurația cel mai bine adaptată;

întrucât configurația OIF/SBI care a fost selecționată face obiectul unui program de încercări inter-laboratoare, vizând o gamă largă de materiale de construcții;

întrucât măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului permanent pentru construcții,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Dispozitivul de încercare care se va utiliza pentru metoda obiectului unic supus combustiei (OIF/SBI), la care se face trimitere în tabelul 1 din anexa la Decizia 94/611/CE, în scopul clasificării produselor pentru construcții în funcție de comportarea lor la foc, trebuie să fie conform cu configurațiile specificate în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 3 iulie 1998.

Pentru Comisie

Martin BANGEMANN

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 40, 11.2.1989, p. 12.

⁽²⁾ JO L 220, 30.8.1993, p. 1.

⁽³⁾ JO C 62, 28.2.1994, p. 23.

⁽⁴⁾ JO L 241, 16.9.1994, p. 25.

ANEXĂ

CONFIGURAȚIA PENTRU METODA OBIECTULUI UNIC SUPUS COMBUSTIEI (OIF/SBI)

1. Generalități

Instalația de încercare pentru metoda OIF/SBI face obiectul unei descrieri complete într-un viitor standard european.

Instalația de încercare pentru metoda OIF/SBI (inclusiv camera de încercare) trebuie să fie în întregime aceeași în toate cazurile, sub rezerva unor variante admise (de exemplu pentru toleranțe) și este cuprinsă în standardul european amintit mai sus.

2. Principiul încercării

Un eșantion constituit din două panouri verticale care formează un unghi drept se expune flăcării unui arzător plasat la baza sa. Flacăra se obține prin combustia unui gaz propan injectat printr-o cutie cu nisip.

De îndată ce arzătorul este aprins, se țin sub observație următorii parametri care se produc pe durata expunerii eșantionului la foc: durata până la aprindere, propagarea flăcării, degajarea căldurii, producerea fumului și a picăturilor sau a particulelor incandescente.

3. Instalația de încercare

Instalația de încercare pentru metoda OIF/SBI se compune dintr-o cameră de încercare, un dispozitiv de încercare pentru metoda OIF/SBI (un cărucior, o armătură, un arzător, o hotă, un colector și un tub de măsurare), un sistem de alimentare cu gaz propan, un sistem de evacuare a fumului și echipamente de măsurare.

Specificațiile și configurația dispozitivului de încercare vor fi precizate în viitorul standard european menționat la punctul 1. Principalele caracteristici vor fi următoarele:

3.1. Camera de încercare

- dimensiuni interioare:
 - înălțime ($2,4 \pm 0,1$) m (vârful armăturii);
 - baza: ($3,0 \pm 0,6$) m pe latură;
- ferestre: ferestre pe cei doi pereți laterali din fața laturii exterioare a celor două panouri perpendiculare ale eșantionului;
- un perete cu deschidere pentru cărucior; distanța dintre cărucior și pereții laterali: $\geq 0,5$ m;
- când căruciorul este așezat la locul său, deschiderile camerei de încercare nu trebuie să aibă o suprafață mai mare de $0,05 \text{ m}^2$, făcând abstracție de sistemul de aerisire de la baza căruciorului și de orificiul de evacuare al hotei.

3.2. Dispozitivul de încercare

Dispozitivul de încercare pentru metoda OIF/SBI se compune din următoarele elemente:

- (a) un cărucior pe care se plasează cele două panouri perpendiculare ale eșantionului. Arzătorul principal cu difuzorul de nisip este plasat la baza unghiului format între cele două panouri verticale. Căruciorul este astfel introdus, încât partea sa posterioară să închidă deschiderea camerei de încercare. Sistemul de aerisire de sub planșeul căruciorului este realizat cu ajutorul unei plăci perforate care să permită o repartitie egală a aerului pe toată suprafața de bază a camerei de încercare;
- (b) o armătură fixă pe care se așează căruciorul și care constituie suportul pentru hota de evacuare a fumului. Arzătorul secundar se fixează pe această armătură;
- (c) o hotă dispusă în vârful armăturii, pentru a culege gazele de combustie;
- (d) un colector amplasat deasupra hotei, compus dintr-o conductă de evacuare orizontală pentru gaze; defletoarele de la baza colectorului realizează o uniformizare a fluxului din hotă;
- (e) un tub de măsurare având dimensiuni și o configurație determinată.

Dispozitivul trebuie să permită încercarea unor eșantioane având o grosime de maximum 200 mm.

3.3. Arzătoarele și alimentarea cu propan

- (a) Dispozitivul de încercare conține două arzătoare identice cu cutie de nisip, unul plasat pe fundul căruciorului, altul fixat pe armătură, și care corespund următoarelor specificații:
- formă: triunghi dreptunghic (văzut în plan) având două laturi egale, cu o lungime de 250 mm; înălțimea de 80 mm; baza este închisă cu o placă ce nu permite decât trecerea unui manșon prin centrul său de greutate, vârful este deschis; dimensiunile pot varia cu ± 2 mm;
 - cutia din oțel inoxidabil de 1,5 mm, umplută cu un strat inferior de pietriș (4-8 mm) de 60 mm grosime și un strat superior de „nisip” (2-4 mm); cele două straturi se stabilizează cu ajutorul unei țesături metalice (plasă metalică), care împiedică pătrunderea pietrișului în conducta de gaz; grosimea straturilor poate varia cu ± 2 mm;
 - amplasare:
 - arzătorul principal se montează pe platou și se racordează la profilul în formă de U-de la baza amplasamentului prevăzut pentru eşantion;
 - arzătorul secundar se fixează pe un stâlp al armăturii în faţă lângă eşantion, capul arzătorului fiind la o înălțime de $(1\,450 \pm 5)$ mm de la baza dispozitivului (sau la 1 000 mm de hotă); ipotenuza sa este paralelă cu cea a arzătorului principal și în plus aproape de acesta; cele două unghiuri de 45° se află la (700 ± 5) mm față de amplasamentul eşantionului;
- (b) eşantioanele sunt protejate de fluxul caloric degajat de flacăra arzătorului secundar cu ajutorul unui scut confecționat dintr-un material și cu o configurație definită;
- (c) arzătoarele trebuie să fie echipate cu un dispozitiv de aprindere (de exemplu o flacăra de veghe sau un fir incandescent);
- (d) propanul trebuie să aibă un grad de puritate de cel puțin 95 %. Propanul trebuie să fie transmis printr-un regulator de flux de masă care să îndeplinească condițiile stabilite.

3.4. Sistemul de evacuare a fumului

Sistemul de evacuare a fumului trebuie să îndeplinească exigențele care vor fi definite în viitorul standard european amintit la punctul 1.

3.5. Echipament de măsurare

Dispozițiile referitoare la echipamentele de măsurare (tip, performanțe, amplasare) vor fi precizate în viitorul standard european amintit la punctul 1.

4. Eşantion

Eşantionul este format din două panouri – unul mare și unul mic – care formează un unghi.

Eşantioanele produselor plate și mici trebuie să aibă următoarele dimensiuni exterioare:

- (a) panou mic: (495 ± 5) mm $\times$ $(1\,500 \pm 5)$ mm;
- (b) panou mare: $(1\,000 \pm 5)$ mm $\times$ $(1\,500 \pm 5)$ mm.

Eşantioanele altor tipuri de produse (cabluri, țevi, tuburi, conducte, izolații de acoperire) trebuie să fie amenajate și montate într-un mod reprezentativ, care va fi descris detaliat într-un viitor standard european.

Dacă este necesar, produsele se fixează pe un suport, într-un mod reprezentativ, corespunzător utilizării finale a produsului. Suporturile și procedurile de montare trebuie să fie în conformitate cu specificațiile care vor fi definite într-un viitor standard european.

Produsele trebuie să fie fixate pe un element de susținere de un tip specificat și să corespundă dispozițiilor dintr-un viitor standard european.

Panourile eşantioanelor pregătite pentru încercare trebuie să fie plasate vertical pe cărucior și să fie marcate cu linii orizontale și verticale. Aceste proceduri vor fi definite într-un viitor standard european.

5. Procedura de încercare

Procedura de încercare, inclusiv dispozițiile referitoare la etalonare, montare și condițiile de realizare, precum și parametrii care se măsoară vor fi descriși într-un viitor standard european.
